

og Grusrevlerne er den naturlige Dossering for Kysten. Naar denne Dossering bliver borttagen, kommer Stormagten Havet og skærer Kysten bort. Selvfølgelig stiller det sig forskelligt paa de forskellige Steder, eftersom Kysten er mer eller mindre udsat, men jeg kan anføre bestemte Eksempler paa, at der i Løbet af ca. 25 Aar regelmæssig er gaaet en Alen bort om Aaret. 25 Alen i 25 Aar — det er ingenlunde hyggeligt at være Vidne til. Det er højst nedtrykkende for Ejeren, der skatter og skylder af sin Gaard, der har købt eller arvet den, ganske rolig — saa vidt han kan det — at maatte se paa, at hans Ejendom flyder ud i Havet; og han kan lige saa godt se rolig paa det, thi han har ingen effektive Midler derimod. Ganske vist have vi i Loven af 23. Januar 1862 Bestemmelser, der skulle være et Værn for Kystejerne og derigennem for Kysten, men det indrømmes sikkert af alle, der kende til at anvende denne Lov, at den ingenlunde slaar til. Jeg, som er Kystejers, har i alt Fald for mit Vedkommende paa det nærmeste opgivet at opnaa noget ad den Vej. Jeg finder derfor, at der er al Anledning til, ligesom det ærede 4de kongevalgte Medlem, at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der dog saa hurtigt som muligt maa blive fremlagt et Lovforslag, der, naar det bliver ophøjet til Lov, gør det muligt at sikre de danske Kyster mod den Ødelæggelse, som de nu ere udsatte for. Det ser dog højst mærkværdig ud, at samtidigt med, at der paa dette Finanslovsforslag begæres bevilget over 700,000 Kr. til Kystsikring, ser Staten ganske rolig, uden at gøre noget, paa, at Kysterne ved Menneskers eget Arbejde Dag for Dag blive underhulede og undergravede, og at Landet forsvinder i Havet. Det kan dog sikkert ikke være Meningen, at dette vedblivende skal gaa saaledes.

Det ærede kongevalgte Medlem afførte Eksempler paa Ødelæggelser fra Østkysten af Sjælland. Jeg husker ikke Titlen og kan derfor ikke bestemt henføre til vedkommende Skrift, men det staar for mig, som om der i Løbet af denne Vinter er fremkommet en Henvendelse til Rigsdagen, hvorved vi mindedes om, at nede ved den skønne Møens Klint er det samme Tilfældet. Alt peger i Retning af, at Kysten staar Fare for at blive ødelagt, og det er, som sagt, mit Haab, som det er min Bøn, at det maa blive forhindret i Fremtiden.

Rottbøll: Efter at det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) i Gaar havde talt, bad jeg om Ordet for en kort Bemærkning. Jeg fik det ikke, da der var flere Talere indtegnet, og det var for saa vidt heldigt, som jeg da — det maa jeg sige — vilde være kommen med et lidt skrappt Tilsvær til det ærede Medlem. Jeg fik nemlig det Indtryk, som for øvrigt forstærkedes ved forskellige private Udtalelser til mig af Medlemmer her i Salen, at det ærede Medlem, om jeg saa maa sige, maalte mig Skæppen temmelig fuld. I Dag har jeg haft Lejlighed til at gennemlæse det ærede Medlems Tale, og mit Sind er blevet beroliget, idet det ærede Medlem jo egentlig udtaler sig fuldt ud i Tilslutning til det, jeg har sagt. At jeg fik et forkert Indtryk i Gaar, og at forskellige andre Medlemmer fik et lignende Indtryk, maa vist ligge i det ærede Medlems Tone. Det var en lidt haard Tone, det ærede Medlem udtrykte sig i, maaske for at overdøve en Del Samtaler, der fandt Sted her i Salen; i alt Fald tror jeg, at det var Tonen, der berørte mig mindre behageligt; thi selve Indholdet af det ærede Medlems Bemærkninger giver mig fuldstændig Ret. Der er ganske vist en Nuanceforskel til Stede, men i det hele gaar det ærede Medlems Udtalelse ud paa, at Tilstanden, som den er deroppe, er uheldig. „Ogsaa jeg“, siger det ærede Medlem, „ønsker, at det Posthus, som der er Tale om, bliver liggende paa det gamle Plads“, og Forskellen mellem det ærede Medlems Opfattelse og min reducerer sig i Virkeligheden til, at han siger: Naar jeg ikke kan faa det paa den gamle Plads, vil jeg akkviescere ved det, her er foreslaaet, og hellere tage et nyt Posthus, som er daarligere og ikke ligger saa godt, end jeg vil have Sagen udskudt, medens jeg i min Tale havde sagt, at jeg næsten foretrak at faa Sagen udskudt fremfor i Øjeblikket at faa den ordnet paa en mindre heldig Maade. Jeg maa indrømme, at jeg ikke har megen Udsigt til at faa min Krig igennem, naar det ærede Medlems Parti ikke vil støtte mig.

En enkelt Bemærkning af det ærede Medlem maa jeg fremdrage. Det ærede Medlem sagde, maaske i en lidt ironisk Tone, noget om, at han var glad ved, at jeg tog mig af Aalborgs Interesser. Et andet æret Medlem (Stilling) har i Dag nævnt, at det var rart for Byerne en Gang imellem at faa os Agrarer med sig. Det tror jeg, det ærede sidstnævnte Medlem